

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

POWIATOWY LEKARZ WETERYNARII
w Lidzbarku Warmińskim

		Urząd Miejski w Lidzbarku Warmińskim Urząd Gminy Lidzbark Warmiński Urząd Gminy Kiwity Urząd Gminy Lubomino Urząd Gminy Orneta	
Nasz znak:	PIW.K.510.1.2.2024		
Dot. sprawy nr:	wniosek	pismo z dnia:	

W związku z częstymi interwencjami dotyczącymi przebywania lisów na terenach zurbanizowanych, przesyłam w załączeniu krótką informację dotyczącą zagrożeń wykorzystania.

Lisy występują w miastach coraz liczniej. Do wzrostu populacji lisa przyczyniły się masowe szczepienia przeciwko wściekliźnie, śmiertelnej chorobie ludzi i zwierząt. Najczęściej pojawiają się w okolicach parków i ogródków działkowych, gdzie przychodzą w poszukiwaniu jedzenia.

Konsekwencją wzrostu populacji lisów jest poszukiwanie nowych siedlisk przez młode osobniki. Wiosną w ręce ludzi trafiają także lisięta, najczęściej z nor rozkopanych przez psy. Należy pamiętać, że lisy stanowią zagrożenie dla innych zwierząt (m. in. kotów, na które chętnie polują) oraz są źródłem wielu chorób (pasożytniczych, wirusowych). Jednym z najniebezpieczniejszych dla ludzi i zwierząt domowych pasożytów jest powszechny u lisa tasiemiec bąblowcowy (*Echinococcus granulosus*), którego przypadkowym żywicielem pośrednim może być człowiek. Stanowi to bardzo duże zagrożenie dla zdrowia i życia. Nie jest więc wskazany kontakt z lisimi odchodami, na który narażone są szczególnie dzieci, np. w parkach, w piaskownicach oraz dorośli, np. podczas zbierania owoców w lasach. Lisy mogą przenosić pasożyty skórne, takie jak świerzbowiec oraz grzybicę. Ponadto roznoszą wiele chorób wirusowych, którymi mogą zarazić się szczenięta (m. in. nosówkę, parwowirozę), które nie mają jeszcze pełnej odporności nabytej w wyniku szczepień. Młode lisy są z kolei bardzo podatne na choroby wirusowe, którymi mogą zarazić się od psów.

W przypadku przebywania lisów w okolicach siedzib ludzkich, przede wszystkim należy unikać kontaktu oraz umożliwić zwierzęciu swobodne oddalenie się. Jeśli nie jest to możliwe, należy wezwać służby, które po ocenie stanu zdrowia

przetransportują lisa w bezpieczne miejsce, aby móc go wypuścić do środowiska. W miesiącach letnich, kiedy jest dość pożywienia, należy zaprzestać wykładania karmy dla kotów, aby nie wabić lisów do miasta.

Podczas rozważania wpuszczenia lisa do środowiska naturalnego, należy wziąć pod uwagę kondycję zwierzęcia. Lisy z chorobami skórnymi (świerzb, grzybica) powinny zostać wypuszczone na wolność po odpowiednim leczeniu umożliwiającym odrośnięcie futra. Ogon lisi stanowi bardzo ważną ochronę dla nosa i pyska podczas niesprzyjających warunków pogodowych, wobec tego podczas ciężkiej zimy, nie można więc wypuszczać na wolność lisów z ubytkami na ogonie.

Bibliografia

1. Czujkowska Agnieszka, Kruszewicz Andrzej „Zwierzęta w mieście. Interwencje”.

Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Lidzbarku Warmińskim
11-100 Lidzbark Warmiński, ul. Ornecka 2d,
tel.: (89)767 22 22, fax: (89)767 06 71,
e-mail: piw@lidzbarkwarminski.piw.gov.pl, www.lidzbarkwarminski.piw.gov.pl